

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΙΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
Διὰ τὰ δημοσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίγον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἔκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιαζώσινται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Εἰς μεγάλην ἀνηυχίαν ἐνεβαλε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν Ἐρμούπολεως καὶ Σύρου ἡ ὑπὸ τῆς συναδέλφου α' Ἀπόλλωνος δημοσιευθεῖσα εἰδήσις ὅτι, μεταβαίνοντος εἰς Ἀγγρίνιον σώματος ἐπιστράτων, ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐντεῦθεν ἀναχωρησάντων, διερχόμενον γέφυρὰ τις ἐφ' ἧς διέβαινον καὶ ἐπνίγησαν εἰκοσιν, ἐν οἷς δύο Ἐρμούπολιται καὶ δύο Σύριοι. Συνεπεία τῆς θλίβεράς ταύτης εἰδήσεως συγγενεῖς τινες τῶν εἰς Ἀγγρίνιον μεταβάντων ἐπιστράτων συμπολιτῶν μας ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ ἐκεῖσε τάγματος, καὶ δὴ παρεκλήθη καὶ ὁ κ. Νομάρχης ὅπως τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν ἑπαρχὸν τοῦ μέρους ἐκεῖνον πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ πράγματος. Προχθὲς δὲ τὴν προίαν ἀφίχθη τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ τοῦ τάγματος κ. Σαρτάσογλου, ὅστις ἀγγέλλει ὅτι οὐδεὶς ἐπνίγη καὶ ὅτι πάντες οἱ στρατιῶται ὑγιαίνουσιν. Ἐπιστῶμεν πολὺ τὴν προσηχὴν τῆς συναδέλφου α' Ἀπόλλωνος εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπ' αὐτῆς δημοσιευομένων, καὶ ἰδίως ὅταν πρόκηται περὶ δυσαρέστων εἰδήσεων, ὡς ἡ ἀνωτέρω.

Υ. Γ. Χθὲς τὴν προίαν ὁ κ. Νομάρχης ἔλαβε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Τριχωρίας πεμφθέντος :

Νομάρχην Κυκλάδων
Σύρον.

Ψευδестаτὴ διαδοθεῖσα αὐτῷ φήμη περὶ ἐπιστράτων.

Οἱ ἐξ ὑμετέρης ἐπαρχίας ἀρίχθησαν πρὸ ἡμερῶν αἰσίως καὶ ἐστρατωνίσθησαν καλῶς.

Ἐπαρχος Τριχωρίας
Χ. ΠΑΛΛΑΜΑΣ.

— Ὁ κ. Γυμνασιάρχης Σύρου διαλύσας τὸν ἐσχάτως συστάμενον Σύλλογον τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, δὲν ὤρμηθη εἰς τοῦτο, ὡς διέδωκαν συναδέλφοί τινες, ἐκ φόβου μὴ πονηροὶ τινες μετὰ χρηστῶν ἀναστρεφόμενοι διατρέψωσι τὰ ἦθη τῶν χρηστῶν εἰς πονηρά, ἀλλὰ μόνον ὅπως ἀποτρέψῃ τούτους ἀπὸ ἐπουσιωδῶν καὶ ἀγόνων συζητήσεων εἰς τὸν οὐσιωδῆ τῶν μαθητευομένων σκοπὸν, ἦτοι εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων των, ὅπως μὴ δαπανῶντες τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν των ἐφ' ἃ μὴ δεῖ ὑστερήσωσιν ἔπειτα ἀφ' ὧν δεῖ. Βίβη δὲ καθ' ἡμᾶς ὕβρις διὰ τὴν μαθητευομένην νεολαίαν ἡ διάκρισις αὐτῶν εἰς ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς, διότι ἐὰν ἦε μαθηταὶ πάντως εἴνε χρηστοὶ καὶ ἀγαθοί. Τοιαύτην ἡμεῖς ἐρωτήσαντες ἐλάβομεν παρὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἀπάντησιν, ὡς πρὸς τὸν λόγον τὸν πείσαντα αὐτὸν νὰ διαλύσῃ τὸν μαθητικὸν τοῦτον σύλλογον.

— Ἀξιοπρεπῶς ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τῆς σεμνοτάτης καὶ χαριτοδότης δεσποινίδος *Εἰρήνης Μ. Ίσιδώρου* καὶ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. *Παναγιώτου Χ. Τσαμίτη*. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα βίον μακρὸν καὶ πάσης εὐμερίας μεστόν.

— Ἀπεθίωσε καὶ ἐτάφη σήμερον ἡ σεμνὴ οἰκοδέσποινα τῆς πόλεως ἡμῶν *ΒΑΕΝΗ Π. ΣΚΑΜΠΑΒΙΑ*, μήτηρ τῶν ἀδελφῶν *Παναγιώτου* καὶ *Κωνσταντίνου Σκαμπαβία*, χρηστὴ καὶ ἐνάρετος γυνὴ καὶ κοινωνικῆς τάξεως διαπρεπούς. Ἡ κηδεῖα αὐτῆς ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς.

— Διὰ τῆς ἐπισήμου Ἀβημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν τὸ παρελθόν Σάββατον οἱ ἐπόμενοι νόμοι: 1) περὶ διορισμοῦ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ· 2) περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων ἐν καιρῷ πολέμου· 3) περὶ χορηγίας πιστώσεως δωδεκατημερίου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1881 διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ε. ε.

— Ἐν τῇ τῆς παρελθ. Πέμπτης συνεδριάσει τῆς Βουλῆς ἐπαψηφίσθη εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ προσωρινῶν ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνοφρονεῖας.

— Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προσεκήθησαν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὑφ' ἃς τυγχάνουσιν ὀφειστοὶ ὡς ὀπλίται διδάκτορες καὶ φοιτηταί τῆς ἰατρικῆς, πτυχιῶχοι φαρμακοποιοὶ καὶ φοιτηταί τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολείου, ἐμβαθόντες τὰς ἀσκήσεις τοῦ στρατιώτου νὰ δια-

τάξωσι τοὺς βουλομένους ἐξ αὐτῶν ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τοὺς ἐπικούρους ἰατροὺς, φαρμακοποιούς καὶ νοσοκόμους, ἵνα προσαγάγῃσι πάρυστα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΠΠΘ νόμου ὀριζόμενα ἀποδεικτικά, ἅμα δὲ ἀποστείλωσι τούτους εἰς Ἀθήνας.

— Διὰ Β. Διατάγματος συνιστῶνται χειρουργεῖα, πρόσκαμα νοσοκομεία καὶ ἀνθρακίαι τῆς υγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Παρ' ἐκάστῳ ἀρχηγεῖῳ καθίσταται ἀρχιατρεῖον διατελοῦν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅπερ διευθύνει ἅπασαν τὴν υγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπὸ τὸ ἀρχηγεῖον στρατοῦ, διαθέτον κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τὸ τε προσωπικὸν καὶ τὸ παντοδαπὸν ὑλικόν, εὐθυνόμενον δὲ διὰ τὴν κανονικὴν ταύτης λειτουργίαν.

— Πολλοὶ τῶν γονέων ἐπιστράτων δικαίως κατεξανέστησαν κατὰ τῆς ἀνεξηγήτου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ κατ' οἶκον νοσηλεία τῶν ἀσθενούντων ἐπιστράτων. Αὐτυχεῶς ἡ κατάστασις τῶν ἡμετέρων νοσοκομείων δὲν ἐφθασεν ἐτι εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελειότητος, ὥστε νὰ παρέχῃσι μείζονα ἐγγύγια θεραπείας τῆς ἰδιαίτερας κατ' οἶκον νοσηλείας, ἧτις καὶ μᾶλλον πεφροντισμένη καὶ μᾶλλον εὐεργετικὴ εἶνε. Πολλοὶ τῶν γονέων τούτων μετὰ θλιψέως ἀντελήθησαν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἐν τοῖς νοσοκομείοις, ἐνθα κατ' ἀνάγκην οἱ ἐξ ἐλαφρῶν νοσημάτων πάσχοντες κείνται πλησίον ἄλλων πασχόντων ὑπὸ βαρέων καὶ ἐπικινδύνων ἀσθενειῶν. Δικαίως λοιπὸν ἀξιοῦσιν ἵνα φιλαθρωπικώτερα αἰσθήματα διέπωσι τὸν υγειονομικὸν κλάδον τοῦ στρατοῦ.

(Σφαῖρα).

— Πολλοὶ γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐνιοὶ αὐτῶν εἰσὶν ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ διαπρεφάντων τῶ 1870. Ὁ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς κ. Ραγκαβῆς ἐδήλωσε διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι εὐγνωμονεῖ αὐτοῖς ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὅτι οἱ ἐλληνικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουσι τὴν εἰς τὸν στρατὸν κατάταξιν ξένων ἀξιωματικῶν.

— Ἐκ Πέστης ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠγόρασεν 1,

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, γνωστοποιεῖ, ὅτι οἱ ἔχοντες ἀδελφοὺς μαθητεύοντας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων δὲν ἐξαιροῦνται τῆς ἐπιστρατεύσεως.

— Κατὰ τὰς αὐστριακὰς ἐφημερίδας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε 34 χιλιάδας λιρῶν ἀγγλικῶν εἰς ἀγορὰν 60 αὐτομάτων τορπιλλῶν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Οὐάιτχεδ. Ἀπαιτοῦνται ὅμως δύο μῆνες ἕως οὗ κατασκευασθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μηχανήματα πρὸς ἐκσφενδόνισιν τῶν τορπιλλῶν καὶ ἕτεροι δύο, ἧ καὶ πλείονες, πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ χειρισμοῦ τῶν μηχανημάτων.

200 ἵππους πρὸς φράγ. 670 ἕκαστον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν μέχρι Πειραιῶς.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰανουάριον ὁ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηρόδρομος εἰσέπραξε δραχμὰς 54,572 καὶ 20/00 ἐξ 103,439 ἐπιβατῶν, ἐνῶ κατὰ τὸν ὁμώνυμον μῆνα τοῦ περελθόντος· εἰσέπραξε δραχμὰς 45,259 καὶ 70/00 ἐξ 84,834 ἐπιβατῶν.

— ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Τόμος ε'. τεύχος α'. 31 Ἰανουαρίου 1881. — Περιεχόμενα: — Σταμ. Δ. Κρίνου. Περὶ ἐπιστημονικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνωσθέντων φυτῶν. — Ἰακ. Δραγάτη. Ἀθηνᾶ ἡ πρὸς τῶ Βαρβακειῶν (μετὰ πίνακος). — Κ. Διγενῆ. Περὶ κολλητικῶν νοσημάτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν υγιεινὴν τῶν σχολείων. — Κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἀρείου Πάγου παρακμὴ καὶ τέλος (Ἀπόστολος Παῦλος καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης). — Ν. Πετρεῖ. Ὁ Ἐρδουμίων τοῦ Βήκουφιλλῶ. — Ῥωμαϊκαὶ σημεῖα. Τηρητέα μνη-

μνησθῶν. — Τιμολ. Ἀργυροπούλου. Ἡ Φυσικὴ κατ' οἶκον. — Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις (μετὰ τεσσάρων εἰκόνων). — Α. Φραβασίλη. Τὸ παλαιὸν τῆς βασιλείας. Μυθιστορία ἰταλικῆ τοῦ Petrucci della Gattina. — Κερ. α'. Μία καλὴ ἰδέα. — Κερ. β'. Ὁ λοχίας Τάχα με θάλασσα. — Ἀρχαιολογικά. Ὁ Λέων τῆς Χαϊρωνείας ὑπὸ Α. Κουταντζόγλου μετὰ σχήματος. Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία. Γερμανικὴ σχολή. — Εἰδήσεις: Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ἐκ Κόθου. Μουσεῖον Μικωνίου. Ἐπιγραφαὶ Ὀρχομενοῦ. Ἀνασκαφαὶ Μυρρινῆς κτλ. — Φιλολογικὸς. Σύλλογος Παρνασσός. — Μετεωρολογικὴ ἀποψις τοῦ 1880.

— Καὶ ἐν Τριπόλει ἀνεπτύχθη ἡ ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγίτις ἐξ ἧς προσεβλήθησαν πολλοὶ ἰδιώται καὶ στρατιῶται.

— Κατὰ τὴν «Βύθειαν», δύο ἀτμόπλοια τουρκικὰ, ὧν τὸ ἕτερον θωρηκτὸν, περιπολοῦσι τακτικῶς περὶ τὴν Σκιάθου καὶ τὸ μὲν τὴν ἀπὸ Σκιάθου μέχρι Θεσσαλονίκης θάλασσαν, τὸ δὲ τὴν μέχρι Βώλου.

— Καθὰ γράφουσιν ἐκ Κρήτης, πέντε ἐπαρχίαι τῆς νήσου ἠρνήθησαν τὴν καταβολὴν τῶν φόρων.

— Κατ' εἰδήσιν ἐκ Δανίας ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἠπέκλεισεν ὅτι θέλει παραιτηθῆ τοῦ θρόνου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Εὐρώπη ἀπεφάσιζε νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀφοπλισθῆ.

— Ἐν τῇ Λαρίσσει οἱ Τούρκοι ἀπαιτοῦσι παρὰ τινος αὐτόθι Ἑλλήνος ὑπηκόου τραπεζίτου δάνειον ἐξ 100,000 λιρῶν, φυλάττοντες αὐτὸν ἐν τῇ φρουρᾷ μὴ δραπετεύσῃ.

— Τὸ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργεῖον τῆς Τουρκίας ἐξέδοτο τὴν ἐπομένην προκήρυξιν:

«Τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ἀπεφάσισε τὴν συνομολόγησιν δανείου ἐξ 100,000 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ἐπὶ τῇ ἐνεχοριάζει τῶν εἰσοδημάτων τῆς μιᾶς εἰσόδου τῆς γεφύρας τοῦ Γαλατᾶ.

Ἡ ὁ βουλόμενος χορηγήσῃ τὸ δάνειον ὑποταθῆτω πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, ὅπως λάβῃ γνώσιν τῶν οὐσιωδῶν ὄρων αὐτοῦ».

— Γράφει ἡ «Βυζαντίτις»:

«Βεβαιούται ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις παρασκευάζει ἤδη τρεῖς ἐκθέσεις, ἵνα ὑποβάλῃ αὐτάς εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν δυνάμεων κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν προσεχῶν διαπραγματεύσεων. Πιστεύεται ἐν γένει ὅτι αἱ τρεῖς αὐταὶ ἐκθέσεις οὐδόλως τροποποιήσῃ τὴν βᾶσιν τοῦ περὶ τῶν ἐλληνικῶν συνόρων ζητήματος, σκοπὸς δ' αὐτῶν εἶναι νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ληφθησομένης ἀποφάσεως. Ἡ «Βακίτη» δημοσιεύει ἐπὶ τούτου τὴν φήμην καθ' ἣν, οἱ πρέσβεις τῶν δυνάμεων, μολονότι ἐνετάλησαν ἵνα κατὰ μέρος ἕκαστος ἐλθῆ εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐν ταῖς ἀρξομέναις διαπραγματεύσεσι, θέλουσιν ἀναγκασθῆ νὰ συγκροτήσῃ μετὰ ξὺ αὐτῶν ἡμιεπισήμους συνδιασκεψεῖς· οὕτω αἱ διαπραγματεύσεις διεξαχθήσονται ὡς ἐν διπλωματικῇ συνδιασκεψεῖ.»

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Βακίτῃ»:

«Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀποστέλλονται εἰς Λάρισσαν τάγματα τινὰ πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ ἐκ τῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς μετὰ τῶν ἀναγκαίων τηλεβόλων.

Ἡ Βιτὰ τούτων τρία φορτηγά, τὸ Μεδάρι, Τερρὴν καὶ Ἴτζανικὴ καὶ ἐν ἀγγλικῶν παραλαβόντα ὄπλα, πολυμορφία, ἐξ τηλεβολοστοιχίας, πυροβολητᾶς καὶ τροφᾶς ἀπέπλευσαν εἰς Βῶλον καὶ Θεσσαλονικίαν».

— Ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Υ. Πύλιν, λέγει ἡ «Αὐγή», ὅτι οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἰωαννίνων προσκληθέντες ἔπυροιστοιχοι εἰς τοιοῦτον ἀριθμὸν ὥστε ἀδύνατον ὑπῆρξε νὰ εὐρεθῶσιν οἰκήματα ἐν τῇ πόλει δι' ὄλους. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς διμεοίρασαν εἰς τὰ τεμένη, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἔ-

περεπληρώθησαν, ἐδέχθη νὰ δοθῶσιν εἰσιτήρια πρὸς κατοικίαν παρὰ ταῖς οἰκογενεαίαις.

— Βίς τὴν «Τουρκίαν» γράφουσιν ἐξ Ἰωαννίνων, λέγει ὁ «Νεολόγος», παριστῶντες τὴν πόλιν ταύτην μεταβληθεῖσαν εἰς αὐτόχρομα στρατόπεδον· στρατὸς ὁλονὲν γυμνάζεται ἐν αὐτῇ, ὄχυράματα ἐγείρονται καὶ ἐξοπλίζονται διὰ τηλεβόλων μεγάλης ὀλκῆς, ὡς ἐν Ἀρτῇ, Πρεβιζῇ, Μισσοῦ, Πέντε Πηγαδίαις· τορπίλαι δὲ πολλαὶ ἐβυθίσθησαν κατὰ τοὺς Ἁγίους Σαράντα καὶ ἀλλαχοῦ ἀπέναντι τῇ Κερκύρῃ. Ἀρχιστράτηγος ἐν Ἠπείρῳ εἶναι ὁ Ζεὴ πασοῦ, ὅστις ἐπαινεῖται ὡς γενναῖος καὶ ὡς ἔχων τὰς ἀπαιτούμενας τυπογραφικὰς ἐπιλογίσεις εἰς 35,000 ἄνδρας καλῶς ὀπλισμένους καὶ ἐφωδιασμένους. Ἐν Ἠπείρῳ ὑπάρχουσι πλὴν τοῦ ἀρχιστρατήγου Ζεὴ πασοῦ, ὁ Ὀσμάν πασοῦ, Χατζῆ Ἐμὶν πασοῦ καὶ Χαλῆλ πασοῦ.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων ὑπουργικῶν συμβουλιῶν τῆς Πύλης ὁ Ὀσμάν πασοῦ, συνηγορήσας ὑπὲρ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀριθμεῖ μόνον δυσμυρίους πραγματικῶς στρατιώτας, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ἀγύμναστοι νεοσύλλεκτοι.

— Βίς τὰ γερμανικὰ φύλλα ἐνεποίησαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν αἱ τελευταῖαι περισεκεμμένα δηλώσεις τοῦ κ. Κουμουδούρου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ. «Ἡ Ἑλλάς, γράφει ἡ «Ἐφημερίς» τῆς Β. Γερμανίας», ἀρχεται ἐννοοῦσα ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιμείνῃ εἰς σύστημα ἀκάμπτου ἀρνήσεως. Ὁ Κουμουδούρος, ὡς ἀποδεικνύει ἡ τελευταία του ἀγόρευσις, πολιτεύεται μετ' ἀναμνησθητῆτος δεξιότητος. Κατὰ τῶν δηλώσεών του οὐδὲν δύναται τις ν' ἀντιτάξῃ βᾶσιμον.

— Ὁ «Ἡμερησίος Τηλέγραφος» πιστεύει ὅτι κατὰ τὸ σχέδιον τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας πρὸς κανονισμὸν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἡ Ἑλλάς θέλει λάβει εὐρύτερας παραχωρήσεις ἐν Θεσσαλίᾳ εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ ἐν Ἠπείρῳ ἐδάφους ἀφοῦ θέλει προσκληθῆναι νὰ παραιτηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο μικρὸν διαφέρει καθ' ὕλην τοῦ σχεδίου τοῦ Βαδδὶγκτῶνος.

— Ἡ ἐν Βερολίνῳ ἡμεπίσημος «Βόρειος Γερμανικὴ Ἐφημερίς» δημοσιεύει ἀλλεπάλληλα ἄρθρα κατὰ τοῦ Γαμβέτα, παριστῶσα αὐτὸν ὡς ἐπιδιώκοντα δῆθεν τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης. Δυστυχῶς τὸ ὄνομα τοῦ Γαμβέτα εἶναι τασοῦτον περιπέπλεγμένον εἰς τὰς περιπετείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ὥστε πᾶν ὅτι διανοεῖται ἢ πράττει ἢ μᾶλλον εἰπεῖν λέγεται διανοούμενος ἢ πράττων ὁ Γαμβέτα, αὐτὸ τοῦτο ἐπενεργεῖ παρὰ τῆς διπλωματίας πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος.

— Κατὰ τὸν ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴν τῆς «Πολ. Ἀλληλογραφίας», ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐμμένει ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν φιλελληνικὴν πολιτικὴν, ἣν ἠσπᾶσθη ἐξ ἀρχῆς, θὰ ἐβούθει δ' ἔτι γενναϊότερον τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν περιεσπᾶτο τοσοῦτον ὑπὸ τῶν ἰρλανδικῶν δυσχερειῶν.

— Ἡ «Ἐθν. Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου γράφει· «Ἡ πίστις τῶν δυνάμεων θ' ἀσκηθῇ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῆς Πύλης· ἀφοῦ δ' αὕτη στέρξῃ τὰς παραχωρήσεις, αἵτινες κρίνονται ἀναγκαῖαι, αἱ δυνάμεις θὰ στραφῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Εὐρώπη τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν συνόρων θεωρεῖ ὡς εὐρωπαϊκόν, δὲν ἀναγνωρίζει δ' εἰς τὰ διαφερόμενα κράτη ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐνεργείας».

— Ἡ «Ἐθνικὴ» ἀναφέρουσα τὰς φήμας ὅτι σκοπὸς τῆς μεταβάσεως τοῦ Γόσσεν εἰς Βερολίνον ἦν ἡ προπαρασκευὴ κοινῆς πίσεως τῆς Πύλης ὑπὸ τῶν δυνάμεων καὶ ὅτι ἡ Πύλη οὐδεμίαν στέρχει παραχώρησιν, λέγει ὅτι ἡ ἀλήθεια κείται εἰς τὸ μέσον καὶ ὅτι μία δύναμις (ἡ Γερμανία) ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς συνδιαλλακτικὴν διευθέτησιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς διενέξεως.

— Κατὰ τινὰ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Ἐλ. Τύπου», ὁ Γόσσεν ἐδήλωσεν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἐτοιμὴ νὰ στέρξῃ θυσίας χάριν τῆς εἰρήνης, ἀπαιτεῖ ὅμως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀσπουδαίας παραχωρήσεις καὶ ἰδίως τοὺς κόλπους τῆς Ἀρτῆς καὶ τοῦ Βώλου. Ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Χαῦμερλε ἐφάνησαν εὐμενῶς διατεθειμένοι πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ πρόθυμοι νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Πύλης εὐρύτερας ἢ ἡ Γαλλία παραχωρήσεις.

— Ὁ Βιενναῖος αὐτὸς γράφει· «Ἡ Γερμανία, τῆς ῥητῆς προσκλήσει τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, θ' ἀναλάβῃ καὶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ζητήματι τὴν πρωτοβουλίαν, δι' ἧς ἐπὶνεγκεν ἤδη τὴν αἰσίαν διευθέτησιν τοῦ Μυροβουνακοῦ ζητήματος. Λέγεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος θ' ἀπευθύνῃ ἰδιόχειρον γράμμα τῷ Σουλτάνῳ, ὅπως παρορμηθῇ αὐτὸν εἰς γενναϊότερας παραχωρήσεις. Τοῦτου κατορθωθέντος, θὰ προσληθῶσι ἀμφοτέρωθεν τὰ διαφερόμενα Κράτη ν' ἀφοπλισθῶσιν, ὅπως διασκεδασθῇ ὁ ἄμεσος κίνδυνος καὶ διεξαχθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις ἀνεοχλήτως. Ἐὰν ὁ Βίσμαρκ συνέλαβε πράγματι τοιαῦτα σχέδια θὰ ἦνε ἐκ τοῦ προτέρου σχεδὸν βεβαίως περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ἐνδομύχως καὶ Ἑλλὰς καὶ Τουρκία φοβοῦνται τὸν πόλεμον. Ἡ μὲν Ἑλλάς ἐκ συμβιβασμοῦ θὰ ἐπορίζετο ἄμεσον καὶ ἀσφαλὲς κέρδος, ἐνῶ πολεμοῦσα καὶ ἡττωμένη, θὰ ἐξετίθετο εἰς παντοιοεῖς καταστροφάς· ἡ δὲ Τουρκία μαστιζέται ὑπὸ ἀπεριγράπτου οικονομικῆς ἀνεχίας, συναισθάνεται δὲ ὅτι, ἐν ἀνάγκῃ, αἱ δυνάμεις τὸν νέον συμβιβασμὸν θὰ ἐπιβάλλωσι καὶ δι' ὕλικῆς πίσεως».

— Τὸ «Fremdenblatt» γράφει περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Γκόσσεν εἰς Βιέννην· «Ὁ πρεσβευτὴς δὲν ἤλπισε βεβαίως ὅτι Αὐστρία καὶ Γερμανία θὰ παρεξέκλινον τῆς συντηρητικῆς αὐτῶν πολιτικῆς, ἀποστολὴν δ' ἔλαβε μᾶλλον νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ὑποστηρίξῃ ὀλοψύχως τὰς προσπάθειάς τῶν συντηρητικῶν δυνάμεων πρὸς εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Οὐδεμία μεγάλη δύναμις τρέφει σήμερον πολεμικὰς διαθέσεις. Πᾶσαι, ἐπ' ἐναντίας, ἐπασχολοῦνται εἰς τὴν ἐπίλυσιν σπουδαίων ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Τοῦτου ἕνεκεν, παρὰ τὴν ἀναβλητικὴν πολιτικὴν τῶν Τούρκων καὶ τὸν πολεμικὸν θόρυβον τῶν Ἑλλήνων, ἐπιμένομεν φρονοῦντες ὅτι δὲν θὰ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη. Ἐὰν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἐνεργήσωσιν εἰλικρινῶς ὑπὲρ εἰρηνικῆς λύσεως, τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων θὰ διευθετηθῇ ταχέως, ὡς διευθετήθη τὸ ζήτημα τοῦ Δουβλίνου».

— Κατὰ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου», ἡ ἰδέα τοῦ νὰ δοθῇ τῇ Ἑλλάδι ὡς ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ περικοπῇ τῆς γραμμῆς τῆς Συνδιασκέψεως ἡ Κρήτη, φαίνεται ἀπραγματοποίητος, διότι αἱ πλείοται τῶν δυνάμεων δὲν παραδεχόμενοι ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐκτήσατο διὰ τῆς γραμμῆς τῆς συνδιασκέψεως νόμιμον τίτλον παρέχοντα αὐτῇ δικαίωμα ἀποζημιώσεως καὶ διότι ἐν Κρήτῃ ὑπάρχει πολυάριθμος μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς ὅστις θ' ἀντίστατο κατὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρτήσεως πισματοδέστερον, ἢ ὁ ἀλβανικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἠπείρου.

— Ἡ «Γερμ. Ἐφημερίς» τῆς Βιέννης, ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Γκόσσεν, γράφει· «Καλῶς θὰ πράξωσιν αἱ δύο κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι μὴ ἀποκρούουσαι τὴν χεῖρα ἣν τείνει αὐταῖς ἡ Ἀγγλία. Ἐὰν σήμερον, μετὰ τὴν λοξοδρομίαν τῆς Γαλλίας, ὁ Γλάδστων εἶναι μεμονωμένος, μὴ λησμονώμενον ὅτι τῆς Γαλλίας ἀρχει πράγματι ὁ Γαμβέτας, ὑπέρμαχος τῆς ἀγγλικῆς συμμαχίας καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Ἡ ἐνεστῶσα στιγμή εἶναι ἴσως ἡ ὑστάτη πρὸς εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς διενέξεως. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται, ὅπως αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεύονται τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἀντιν' ἀντιπράττωσι κατ' ἀλλήλων, συμπράξωσιν εἰλικρινῶς».

— Δεκατρείς Βούλγαροι συλληφθέντες ἐν τῇ ἐπικρατίᾳ Θεσσαλονίκης ἤχθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐφυλακίσθησαν ὡς διερεθίζοντες τὸν λαὸν εἰς ἐπανάστασιν.

— Ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σκουπταϊνὴν νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι, λίαν φιλελεύθερον, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ. Ἐπίσης παρασκευάζεται καὶ ἕτερον νομοσχέδιον περὶ ἐντελοῦς ἐλευθεροτυπίας.

— Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀμακεδορωμοῦνικοῦ Συλλόγου ἐπερώτησεν ἐν τῇ βουλευτικῇ Βουλῇ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, διατὶ μέχρι τοῦδε δὲν διώρισεν πρόξενον καὶ ἐν Ἰωαννίνοις, ἔνθα ὑψίστα βρωμοῦνικὰ συμφέροντα ἀπειλοῦνται.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΙΣ, 17 Φεβρουαρίου. — Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κόμης Χάτσεφελδ ἀφίκετο ἐνταῦθα σήμερον τὴν πρωΐαν. Βεβαίονται ὅτι θέλει προτείνει νέαν γραμμὴν ἑλληνικῶν συνόρων, ἀποκλείουσαν τὸ Μίτσοβον, τὰ Ἰωάννινα, τὴν Τσαμουρὶαν καὶ τὴν Πρέβεζαν, ἀλλ' ἐπεκτείνουσαν αὐτὴν ἐν Θεσσαλίᾳ. — Δαύριον 110.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν. — Ὁ τόκος τῆς προεξοφλήσεως τῆς Ἀγγλικῆς Τραπεζῆς κατεβιβάσθη εἰς 3 0/0.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 19 Φεβρουαρίου. — Ἄπαντα τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν Δυνάμεων ἀποδιδόμενα Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα πρὸς εἰρηνικὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος εἰσὶν ὑποθετικά. Τὸ βεβαίον εἶναι ὅτι οἱ πρεσβευταὶ θέλουσι ζητήσει παρὰ τῆς Πύλης ὁποῖαί εἰσιν αἱ νέαι παραχωρήσεις, ἃς προτίθεται αὕτη νὰ ποιήσῃ τῇ Ἑλλάδι.

ΑΘΗΝΑΙ, 9/21 Φεβρουαρίου. — Οἱ Ἄλβανοὶ τῆς Πρεσβύνης τυροῦσι θέσιν ἀπειλητικῆν. Ὁ Χέλμη πασᾶς, Τοῦρκος διοικητὴς ὀλίγων ἐκεῖ ταγματῶν, διετάχθη βαδίσαι εἰς Σκόπια πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν Ἄλβανῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Βασιλικὸν διάταγμα τὸ καλοῦν τοὺς ἐφέδρους τακτικούς, ἐκτάκτους καὶ τοὺς ὑπηρετήσαντα; ὑπὲρ τρεῖς μῆνας. Αὐριον ἀρχεται ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κύρια συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Ἀπροσδοκῆτως ἐπληροφρήθημεν ὅτι ἡ Βουλὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἠλπίζομεν καὶ ὡς Μεσίαν ἐπεριμέναμεν, ἀπέρριψε τὴν περὶ ἐξαιρέσεως μονογενῶν πρότασιν. Ἄλλ' ὅταν τὸ δίκαιον, ὁ φυσικὸς λόγος, τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου ἀποδεικνύη τὴν ἐξαιρέσιν τούτων, εἶναι ἄδικος ἡ ἐξαιρέσις αὐτῶν; Καὶ τί ἄλλο ἀποδεικνύει ὁ Νόμος ἐν ἐδαφίοις β'. γ' καὶ δ'. τοῦ ἄρθρου 33 ὅταν ἀπαλλάτῃ πρεσβυτέρους, γαμβροὺς, ἐγγόνους, ἐκ τῶν δύο τὸν ἕνα, ἐκ τῶν τεσσάρων τοὺς δύο, ἐκ ἐκ τῶν ἑξ τοὺς τρεῖς, εἴμῃ καὶ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν μονογενῶν; Ἄλλως ὁ Νόμος ὄχι μόνον δὲν εἶναι φιλοδίκαιος, ἀλλὰ καὶ ἀντισυνταγματικός; ἢ μήπως οἱ μονογενεῖς δὲν εἶναι Ἕλληνες καὶ διὰ τοῦτο στεροῦνται τοῦ εὐεργετικοῦ ἄρθρου 3ου τοῦ Συντάγματος; Καὶ πόσον ἄδικος ἤθελε φανῆ ὁ νομοθέτης ἀπέναντι τόσοσὺ σμήνου ἀπαλλαγῶν ἢ ἀδικήσῃ τοὺς μονογενεῖς, τὸ μόνον στήριγμα τῆς οικογενείας των, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ ὄνομα τῆς οικογενείας των, θάπτων οὕτω καὶ διὰ παντός ἐξαφανίζων τὴν γενεάν, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον; ἢ μήπως, διότι φιλοπάτριδες ὄντες, νομίζοντες κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον καὶ 40ον τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου ὅτι ἡ πρόσκλησις τῆς ἐπιστρατείας εἶναι γενικὴ, πρῶτοι προσῆλθον εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, φέρει δυσκολίαν ἢ ἐξαιρέσιν τούτων; ἢ μήπως διὰ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῶν θὰ κλονισθῇ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ, ἡ ὁποία μόλις θὰ ᾖναι 100 ἢ 1500. Ὄχι! Ὁ στρατὸς

δὲν ἀδυνατεῖ, δὲν κλονίζεται, δὲν παραλύει διὰ τῆς ἐλαχίστης ταύτης δικαίας ἐξαιρέσεως. Κλονίζεται ὅταν δὲν προσκληθῶσιν οἱ ἀπουσιάζοντες, οἱ φυγόστρατοι κλπ. καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 39, ὡς οἱ λόγοι ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ περιστάται παύουσι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Πρὸς τίνα λοιπὸν νὰ ὑψώσωμεν ἱκέτιδα φωνὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τῶν μονογενῶν; Μεγαλειότατε καὶ Ὑμεῖς πατὴρ τέκνων εἰσθε, γινώσκετε τὸ πρὸς τὰ τέκνα πατρικῶν φίλων! γονυπετῶς καθικετεύομεν τὴν Ὑ. Μ. ὅπως διατάξῃ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν μονογενῶν μας, δικαίαν οὖσαν καὶ συμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ φυσικοῦ λόγου.

Βουλευταὶ, οἱ καὶ πατέρες τοῦ ἔθνους, μὴ περιδῆτε τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν μονογενῶν ζήτησιν, ἀλλὰ ψηφίσατε ὁμοφώνως ὅπως μόνον ἐν καιρῷ πολέμου ἐνισχύωσι τὴν χωροφυλακὴν τῆς οἰκείας αὐτῶν χώρας; διότι καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα μας εἴμεθα αὐτόχθονες Ἕλληνες, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰσονομίας, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐξαιρέσις καὶ ἀφαιρεῖται τοῦτο ἀπ' ἡμῶν; ἀλλὰ τότε κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου πρέπει νὰ ἀπολυθῶσι τὰ τέκνα μας καὶ νὰ ἐγγραφῶμεν εἰς ἔθνος, χορηγοῦν τὴν ἰσονομίαν πᾶσι τοῖς πολίταις αὐτοῦ. **Κ.**

Σ. Σ. Π. Ἡ ἀνωτέρω διατριβὴ ἐστάλη ἡμῖν ἐκ Τήνου παρὰ φίλου, ἕνα καὶ μόνον υἷον ἔχοντος, καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἀκροατὴν. Ὁ πατήρ, ὁ ἀτυχὴς, ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς λύπης του φρονεῖ ὅτι ἡ μὴ ἐξαιρέσις τῶν μονογενῶν, εἶναι ἀδίκημα ἐκ τοῦ Νόμου πηγάζον, ἐνῶ δὲν εἶνε παρὰ αὐστηρότης τοῦ Νόμου. Ὅταν δὲ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα οὕτως αὐστηρῶς ἀπεφάσιον περὶ τῶν μονογενῶν, τί δύναται νὰ πράξῃ Βασιλεὺς Συνταγματικοῦ Κράτους, πρὸς δὴ ἡ ἐπίκλησις τοῦ δυσφοροῦντος πατρός;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιῶ ὅτι, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 15ην τρέχοντος μηνὸς καθ' ὧραν 10ην π. μ. γυνήσεται ὁ ἐκούσιος πλειστηριασμὸς τῆς οἰκίας τῆς Τραπεζῆς, πρῶην Μαρίας Γ. Κανακάρη, ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐμελλε νὰ γίνῃ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὅτε ἐματαιώθη.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1881.

Χ. Ι. ΣΤΕΚΟΥΑΝΣ, Δικηγόρος.

Ἄριθ. 510.

ΕΚΘΕΣΙΣ

δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἐλευθέριος Κανέλλος διακηρύττει ὅτι:

Παραγγελία τοῦ Κου Κωνστ. Ἐσπλιν, δικηγόρου, πληρεξουσίου τοῦ δα-νειστοῦ Ἐμμανουὴλ Σμύρου, κατοίκου Ἐρμουπόλεως, ἀπὸ ἐνδεκάτης Δε-

κεμβρίου 1880 ὀγδοηκοστοῦ ἔτους, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 566 τῆς εἰκοστῆς τρίτης Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης μετὰ τῶν ῥηθέντος Ἐμμανουὴλ Σμύρου καὶ τοῦ Γεωργίου Διαμαντῆ, κατοίκου εἰς Ἅγιον Ἄνδρέαν τοῦ δήμου Βρασιῶν (Ἐπεταί συνέχεια)